

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Piográf

XVI. évfolyam 1. szám 2006. szeptember 21.

Díjak a 2005/6-os tanévben

IT-díjak

Év diákja:	Balogh Dávid
7. évfolyam diákja:	Molnár Péter
8. évfolyam diákja:	Pálos Kata
9. évfolyam diákja:	Glaser Alma
10. évfolyam diákja:	Igaz Eszter
11. évfolyam diákja:	Mendlik Hajna
12. évfolyam diákja:	Winkler Sára
Év szülője:	Szöllősi László
Politzer-díj:	Benkó Tamás
Post-Politechnikum díj:	Bánfalvi Zsófia
Fülig Jimmy-díj:	Miklós Andrea (gazdasági előadó)
Legjobb osztályközösség-díj:	Nevenincs
Az év csoportja:	A kisMásik Színház Lumpok produkciója (művészeti vezető: Kárpáti István)
Legjobb ügyelet:	GamMa, TiBor holtversenyben
Fehér holló-díj:	ADSL

A 2005/2006-os tanév kitűnő tanulói

ADSL	Pivarnyik Balázs
	Rókusfalvy Pál
TiBor	Gál Marcell
	Váradi Dorottya
GamMa	Szummer Mihály
Non-stop	Sáfrány-Kovalik Rozália
e-GYIK	Láposi Bence
KARMA	Gláser Dóra Alma
(P)Olympos	Kovács András
JaM	Dominik Rita
M&M's	Vitrai Sára
ALfonZOO	Mendlik Hajna
Kabaré	Pájer Lilla
Poly-p	Gutpintér Norbert Ro- land

Kitűnően érettségiztek 2006 júniusában

AnZsu	Kálmán Júlia
Poly-p	Mendlik Bálint
	Takács András

A 2006-os kisérettségi vizsgán kitűnően teljesítettek

JaM	Marácz Fanni
M&M's	Krudy Norbert
Nevenincs	Budinszky Júlia
	Gelléri Luca
	Igaz Eszter
	Székács Tamás

Különdíjak

A Politechnikum díszpolgára:	Takács András
A Politechnikum Paganinije:	Pálos Péter
A Politechnikum arca:	Kárpáti Pisti

Az Év alkotói

GamMa	Csákány Dóra
Non-stop	Imre Diána
	Katona Viktória

Diákdíjak

Legpolisabb tanár	Bálint Gábor	Legsportosabb tanár	Gliba Viki
Legösztönzőbb tanár	Szabó László	Legtoleránsabb tanár	Lendvai Györgyi
Legvidámabb tanár	Adorján András	Legfelkészültebb tanár	Fehér Márta
Legaktívabb tanár	Molnár Lajos	Legérdekesebb tanár	Kelemen Hajna
Legpontosabb tanár	Nádasdi Zsuzsa		

Gratulálunk!

* * *

Felelősök a Politechnikumban az új tanévben

Koordinátorok

Molnár Lajos	pedagógiai vezető
Kalina Yvette	ügyvezető koordinátor
Diósi Alózzia	szakmai koordinátor
Csürke Ibolya	adminisztrációs koordinátor
Lendvai Györgyi	pedagógiai koordinátor

Munkacsoport-vezetők

V. Arnold Éva	angol nyelv
Nagy Ilona	német nyelv
Szmeskó János	informatika
Gallai Zsófia	művészetism., kommunikáció
Mihók Viktória	közgazdaságtan
Marosvári Péter	matematika
Fehér Márta	társadalomismeret
Veres Gábor	természetismeret
Láng Andrea	testkultúra

Iskolatanács

Titkár:	Szász Kata
Tagok:	Adorján András Jakab Judit

Felvételi Bizottság

Titkár:	Gallai Zsófia
Tagok:	Majer Tibor Szöllősy Zoltán

Számvevő Bizottság

Titkár:	Péterfi Balázs
Tagok:	Nagy Ilona Veres Gábor

Iskolabíróság

Titkár:	Szabó László Marosvári Péter
Tagok:	Somogyi Ágota Szmeskó János

Szociális Bizottság

Titkár:	Melles Éva Czibor Erzsébet
Tagok:	Sáfrán Katalin Takács Emese

Ügyelet

Czibor Erzsi	pszichopedagógus	pszichoszoba	hétfőn 9-15 óráig, kedden 9-15 óráig, szerdán 9-14 óráig, csütörtökön 14-17 óráig*
Varga Anna	pszichológus	pszichoszoba	kedden 10-15 óráig, szerdán 10-16 óráig, csütörtökön 12-17 óráig, pénteken 9-14 óráig*

*...és meg is kereshetsz ott, ha iskolai, otthoni életedben vagy társas kapcsolataidban zökkenők vannak, ha még nem tudod, milyen pálya vonz, vagy épp nem vonz semmi, ha van kérdésed olyasmiről, amiről azt hiszed, hogy meg tudom válaszolni. Próbálkozzni biztos fogod...

Helló, Gólyák!

NEON	Poligon	ALL-GO	euFóriA	VIPoli
Árik Lili	Benkó Norbert	Alföldi Kristóf	Balczó Dorottya	Bota Norbert
Banga Gergő	Bessenyei Mihály	Brauner Anna R.	Csongrádi Janka	Danó Éva
Barabás Lili	Bodonyi Éva	Dániel Adél Sz.	Danka Zsófi	Gál Péter
Bitá Cintia Diána	Bognár Bence	Hermann Zs.	Danó Roland	Gonda Erzsébet
Bródy Kata	Csata Sára	Horváth F.	Fábián Péter	Hubényi Ádám
Csabai Bence	Csendes Márk	Horváth Renáta	Gavló Zoltán	Imre Krisztina
Fehér Márta	Dávid Bence	Kalocsa Andrea	Hoffmann Olivér	Joó Katalin
Haász Sámuel	Drimál Bálint	Karaba Márta	Kapelnér Zolt	Krajcsovics N.
Kelenffy András	Fekete Dorottya	Kolev Dániel	Kelemen Dávid	Kun Bernadett
Kővágó Dömötör	Ferenczi Márton	Koncsik B.	Kerekes Anikó E.	Mózes Tibor
Ludvigh Bertalan	Gedeon Edit	Kovács Nóra	Kovács Fanni	Pásztor Tamás
Mayer Csenge	Gonda Ádám	Lázár Dávid I.	Kurucz Lili Anna	Perei Zsófia
Ménesi Máté	Hubay Olivér	Legény Olivér	Lakatos Tibor	Pusztafi M.
Mertz Dániel	Jakab Diána	Marczell Nóra	Láng Andrea	Surán László S.
Nagy Ilona	Király Réka	Molnár Csaba	Mérges Enikő	Tóbiás Róbert
Németh Bálint	Kriviánszky A.	Őry Barnabás	Mike Balázs	Vadász Csaba
Paál Borbála	Kiss Vencel	Pála Dorottya E.	Németh Bálint	Gombkötő A.
Somogyi Zsuzsanna	Nagy Krisztina	Réfi László	Németh Barbara	Halasi Péter
Suha Dóra	Pájer Domokos	Roder András	Papp Diána	Hoffmann Péter
Trafikant András	Papp János	Steiner Mihály	Pénzes Lili	Kondricz János
Ulbert Zsófia	Strausz Fruzsina	Sztojka Zsanett	Ruskó Márton	Lévai Annamária
Van Bebber	Szabó Eszter L.	Vasas Virág	Sarró Édua D.	Matécsa Ágnes
Christian	Szanyó Fruzsina	Veres Gábor	Takács Anikó	Mécs Katalin
Varga Boglárka	Vető Dóra	Zsigó András	Jonas Timea-Ella	Nagy Eszter
Xantus Márton			Ujvári Sándor	Nagy Eszter
				Rovó Zsuzsanna
				Ruga Attila
				Szabó Angelika
				Szabó Krisztián
				Szalay Andrea
				Székely Blanka
				Vajda Katalin
				Veres Ákos
				Zsiborás Balázs

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Ami a tavalyi ből kimaradt

Időpont: 2006. június 07.

Bírók: Szmeskó János tanárbíró, Mijátovics Krisztina szülőbíró, Pálos Kata diákbíró (a diákbíró nem volt jelen a tárgyaláson)

AzBestes ügy

Résztvevők: Szabó László osztályfőnök, panaszolt

Előzmények: a panaszoltat osztályfőnökei jelentették fel, mivel megszegte az Iskola-bíróság 2006. április 11-ei határozatát.

Tárgyalás: A megbeszélés során tisztázódott, hogy a tanuló többszöri figyelmeztetés ellenére sem írta meg a határozatban kért indoklásokat késéseiről, valamint az elmúlt időszakban 4 késése és 1 igazolatlan órája gyűlt össze. A panaszolt a megbeszélés során az eddigi magatartását nem igazán tudta indokolni, viszont több ígéretet is tett. Ezeket a bíróság a határozat meghozatalakor figyelembe vette.

Határozat:

- fegyelmi fokozata: szigorú megrovás, ami a 2006/2007-es tanév végéig érvényes
- Későfüzetet kell vezetnie (a panaszolt ajánlotta fel). Ebben minden órán az órát tartó tanárnak be kell vezetnie, hogy a tanuló hány percet késett az óráról, és alá kell írnia az órát. Késés esetén még aznap a panaszoltnak a füzetbe írásos indoklást kell írnia. A későfüzetet hetente egyszer alá kell íratnia osztályfőnökeivel, akik ekkor ellen-örzik a füzet vezetését.
- A panaszoltnak a későfüzetet 2006 decemberéig (a feketelista érvényességéig) kell vezetnie, amennyiben az Iskolabíróság másként nem határoz.
- Amennyiben a tanulónak 5 késése összegyűlik, akkor saját magát kell azonnal feljelentenie az Iskolabíróságon.
- Az előző határozat feketelistára vonatkozó részét, az Iskolabíróság helyben hagyta.

Egy KARMA osztályos diák ügye

Résztvevők: Nádasdi Zsuzsa és Csürke Ibolya osztályfőnökök, panaszolt, a panaszolt bátyja, osztálytársak

Előzmények: a panaszoltat osztályfőnökei jelen-tették fel a késéseinek igen nagy száma (61) és igazolatlan hiányzásai (23) miatt, valamint azért, mert egyszer tanítási időben engedély nélkül elhagyta az iskolát, továbbá azért, mert ötször dohányzott az iskola területén.

Tárgyalás: A megbeszélés során a tanuló és az osztályfőnökei pontosították a késések és az igazolatlan órák számát. Az is kiderült, hogy a panaszoltnak egy tavalyi esemény után romlott meg az állapota, és ennek tudható be a sok késés. Az osztálytársai is próbálnak neki segíteni, de ez gyakran azzal jár, hogy ők is vele együtt késnek.

A tanuló nem jár messziről (Moszkva tér). A késéseket részben azzal magyarázta, hogy későn indul el otthonról. Amikor azonban időben elindul, az akkori késéseire nem adott magyarázatot.

Azzal az üggyel kapcsolatban, amikor tanítási idő alatt, szünetben elhagyta az iskolát, azt hozta fel indoklásul, hogy a boltba ment ki vásárolni, de így utólag belátta, hogy hiba volt.

A megbeszélés során az osztálytársak többször is felszólaltak. Ezekből a felszólalásokból az derült ki, hogy egy összetartó társaság jelent meg az Iskolabíróság előtt. Igyekeznek segíteni a panaszoltnak, de ez gyakran nem úgy sikerül, ahogy szeretnék (vele együtt késnek).

Határozat:

- Fegyelmi fokozata: szigorú megrovás, ami a 2006/2007-es tanév végéig érvényes
- A következő tanévtől a tanulónak saját külön feketelistát kell vezetnie. Reggel 8 órára kell érkeznie. Minden hét végén a feketelista fénymásolatát szüleivel alá kell íratnia, s az aláírt példányt a következő hét első tanítási napján át kell adnia osztályfőnökeinek.
- A panaszoltnak segítenie kell osztályfőnökeinek az igazolások kezelésében a következő módon: minden héten az osztályidő előtt (előre egyeztetett időpontban) meg kell keresnie osztályfőnökét, és az aktuális hiányzásokról, késésekről, hiányzó igazolásokról el kell kérnie az adatokat. Az adatok alakulásáról be kell számolnia az osztálynak az osztályidőn. A két osztályidő közötti időben pedig „biztatni”, figyelmeztetni kell azon osztálytársait, akiknek hiányzó igazolásuk van. Erről a tevékenységéről (az elért sikerekről, kudarcokról) is be kell számolnia minden osztályidőn. Amennyiben a fentebb leírt tevékenységeket a tanuló nem végzi meg-felelően, akkor figyelmeztetik az osztályfőnökök. Ha a panaszolt ezután sem változtat a hozzáállásán, akkor az osztályfőnökök jelentik az Iskolabíróságon.
- 2006. november elején a panaszoltnak kezdenie kell egy iskolabírósági meghallgatást. Ezen a meghallgatáson be kell számolnia a feketelista alakulásáról, illetve az igazolásokkal kapcsolatos segítő munkájáról. Az összeülő Iskolabíróság dönt arról, hogy az ott elhangzottak tükrében változtat-e a jelenlegi határozaton.

Egy másik KARMA osztályos diák ügye

Résztvevők: Nádasdi Zsuzsa és Csürke Ibo-lyia osztályfőnökök, a panaszolt, édesanyja és osztálytársai

Előzmények: a tanulót osztályfőnökei jelentették fel rendszeres órai rendzavarásért, ud-variatlan viselkedés és tiszteletlen hangnem miatt.

Tárgyalás: A hosszas megbeszélés során mind az elhangzott osztályfőnöki vélemények, mind a panaszoltat tanító tanárok írásos be-számolóiból egybehangzóan az derült ki, hogy a tanuló rendszeresen, különböző mó-dokon, zavarja az órákat. Ezzel szemben a panaszolt a megbeszélés során végig azt hangsúlyozta, hogy mindezeket ő nem is csi-nálja, vagy tulaj-donképpen amit csinál, az nem is zavaró. Osztálytársai szerint a pana-szolt nem zavaróbb, mint társai.

A megbeszélés végére egyértelmű volt az Iskolabíróság számára, hogy a tanuló nagyon másként látja az órai történéseket, mint ahogy azok ténylegesen zajlanak. Emlékeiben tel-jesen másként élnek.

Határozat:

- Fegyelmi fokozata: megrovás, ami a 2006/2007-es tanév végéig érvényes
- A panaszoltnak szeptember elején (az első két hétben) minden öt tanító tanárt meg kell keresnie, hogy megtudja tőlük, mik az ő elvárásai az órákkal kapcsolatban (órai munka, viselkedés).
- A tanulónak magatartásfüzetet kell vezet-nie a következő módon: minden óra előtt ki kell raknia a tanári asztalra az előre el-készített magatartásfüzetet. Ebbe a füzetbe írja bele az órát tartó tanár, hogy az órán a panaszolt hogy viselkedett. Pozitívumokat és negatívumokat egyaránt. Az óra végén a tanár aláírja a saját bejegyzéseit.
- Hetente (legalább) egyszer a tanulónak alá kell íratnia a magatartásfüzetet a szüleivel. Ekkor lehetőség lesz a bejegyzések meg-beszélésére is.
- Minden hét elején be kell mutatnia a ma-gatar-tásfüzetét az osztályfőnökeinek, akik ellenőrzik, hogy az iskolabírósági ha-tározatnak megfelelően vezeti-e. Ameny-nyiben két hét kimarad a füzet vezetéséből (bármilyen részterület is hiányzik), akkor a

tanulót azonnal fel kell jelenteni az Iskolabíró-ságon.

- Daninak szeptember elején patrónust kell vá-lasztania (a patrónus lehetőleg a Politechnikum dolgozója legyen, vagy a panaszolt szülei). A patrónussal két-három hetente le kell ülnie és a magatartásfüzet tartalma alapján el kell beszél-getniük. A beszélgetés tényét, a patrónus a ma-gatartásfüzet aláírásával (dátum is) jelzi.
- Az osztályfőnököknek vagy a patrónusnak egy iskolabírósági megbeszélést kell kezdeményez-nie 2006. december elején. Ezen a megbeszélé-sen közösen tekintik át a résztvevők a tapasztatokat és a történéseket. A megbeszélés ta-pasztalatai alapján az Iskolabíróság módosít-hatja a jelenlegi határozatot.

Indoklás:

Az Iskolabíróság a megbeszélés során tapasztaltak alapján fontosnak tartja, hogy a panaszoltnak hosszabb időn keresztül legyen lehetősége szoro-sabb kontrol alatt működni, s így segítséget kap-hatna abban, hogy megértse, az órai viselkedése a tanárok számára mit jelent.

ALfonZOO-s ügy

Résztvevők: Szöllősy Zoltán osztályfőnök; három panaszolt és szülei

Előzmények: A panaszoltakat osztályfőnöke-ik jelentették fel késéseik és igazolatlan óráik magas száma miatt.

Tárgyalás: A megbeszélést a késések és az igazo-latlan órák számának pontosításával kezdtük:

név	késések	Igazolatlan órák
1. panaszolt	41	30 óra
2. panaszolt	55	37 óra
3. panaszolt	50	22 óra

A későbbiekben az is kiderült, hogy a tanulók nagyon messziről járnak be az iskolába, így a reg-geli késések egy része érthető: közlekedési prob-lémákkal magyarázható. Azonban a reg-geli késé-sék másik része abból adódik, hogy megvárják egymást és együtt jönnek, így néha késve indulnak otthonról. A napközbeni késé-sekre nem igazán kapott az Iskolabíróság magyarázatot, és a szülők sem nagyon tudtak a napközbeni késésekről és az igazolatlan órákról.

Határozat:

- Az 1. és a 3. panaszolt fegyelmi fokozata: szigorú megrovás, ami a 2006/2007-es tanév végéig érvényes. A 2. panaszolt fegyelmi fokozata: felfüggesztett kizárás, ami a 2006/2007-es tanév végéig érvényes (a szigorú fokozat oka a kiemelkedően sok késés és igazolatlan óra).
- Mindhármuknak későfüzetet kell vezetniük az alábbiak alapján: minden óra után be kell íratniuk az órát tartó tanárral, hogy késtek-e, és ha igen, akkor hány percet. A tanár aláírja a bejegyzést. Amennyiben a panaszoltak késtek, még aznap a füzetben írásos indoklást kell adniuk (a füzetet előre úgy kell elkészíteniük, hogy mindezeknek legyen hely). Szüleikkel minden nap alá kell íratniuk az aznapi bejegyzéseket. Minden héten egyszer be kell mutatniuk osztályfőnökeiknek a magatartásfüzetet, akik ekkor ellenőrzik a füzet helyes vezetését.
- A panaszoltaknak a 2006-2007-es tanévben nem lehet óráról való kimaradást biztosító bérletük.
- Amennyiben 3 igazolatlan órájuk vagy 10 késésük összegyűlik, azonnal fel kell jeleníteni őket az Iskolabíróságon.
- Mindhárom tanulónak a 2006-2007-es tanévben félévkor be kell számolnia az Iskolabíróság előtt az addig történekről a család és az osztályfőnökök jelenlétében. A beszámolót az osztályfőnököknek kell kezdeményezni az Iskolabíróságnál.

Budapest, 2006. június 26.

Szmeskó János iskolabíró

Egy Kabaré osztályos tanuló fellebbezése ügyében

Időpont: 2006. augusztus 25.

Bírók: Szöllősi László (szülő, KARMA), – (diák), Marosvári Péter (tanár)

Résztvevők: fellebbezést benyújtó tanuló (továbbiakban FBT), Kalina Yvette és Cs. Fehér Katalin (osztályfőnökök), Szabó László (IB titkár), Szász Kata, Wágner Kriszta (tanárok), Balogh Dávid (diák)

Előzmények: Az Iskolabíróság 2006.04.04-i határozatában FBT igazolatlan mulasztásai, sorozatos késései és ez ügyben az együttműködési hajlandóság hiánya miatt feltételes kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta. A határozatban említett kizárás akkor lép érvénybe, ha FBT (szigorított módszerrel számított) igazolatlan óráinak száma meghaladja a 30-at. Az osztályfőnökök nyilvántartása szerint ez az esemény bekövetkezett, tehát az iskolából történő kizárás büntetés hatályossá válna (nem tanköteles korú tanuló esetén).

FBT az elsőfokú határozat kizáró részével kapcsolatban nyújtott be fellebbezést. A beadott szöveg egyetlen ponton sem vitatja az elsőfokú eljárásnak sem a formai, sem a tartalmi részét, ezért „műfajilag” inkább amolyan „kegyelmi kérvény”-ként (Szász Kata nyomán) lehetett csak értelmezni.

A tárgyalás: Az Iskolabíróság – a tárgyalás szokatlan időpontja miatt – nem tudott diák bírót kiálítani, de az ügy sürgősségére való tekintettel felajánlotta a tanulónak, hogy két felnőtt bírót vezeti a tárgyalást. Ezt ő elfogadta.

A bíróság először az Iskolabíróság titkárát kérdezte meg, szabályszerű volt-e a fellebbezés. Erre a kérdésre igenlő válasz érkezett.

Ezután a bíróság a FBT-t kérdezte, kiegészíti-e a beadványában leírtakat. Ő szóban kérte, hogy a másodfokú bíróság vizsgálja felül az elsőfokú határozat kizáró részét. Ehhez kérte az első fokon tárgyalt ügy újbóli teljes kivizsgálását. Az írásban benyújtott fellebbezést szóban kiegészítette.

A kiegészítésben áttekintette immár hatéves polis múltját. Részletesen (olykor személyes és lírai részletek felvillantásával) bemutatta, miért ragaszkodik iskolájához, tanáraihoz, az iskolai barátaihoz, hogyan változott személyisége az iskolai évek során. Bemutatta, hogyan alakult ki az a „laza, kissé nemtörődöm jófej” imidzs, amely tetszett neki, a társainak, és amely megváltoztatására „a Poli” sem tett igazán sokat. Legalábbis hosszú

ideig így tűnt... Pedig az évek múlásával egyre komolyabb figyelmeztetések érkeztek hol a tanároktól, hol az Iskolabíróságtól. A sorozatos iskolai szabályszegések ügyében egyre kevésbé volt toleráns a „gyermek FBT”-nek sokat elnéző-megbocsátó polis közeg, egyre kevésbé fogadta el a kibúvókat, „megmagyarázásokat” a „felnőtt FBT”-től. A rengeteg be nem tartott ígéret helyett tettekkel kellett volna együttműködési szándékát bizonyítania, de újra és újra „gyengének” bizonyult. A tény, hogy távoznia kell az iskolából, igen erősen megrázta őt, és ráébredt arra, milyen sokat veszíthet ezzel. Úgy érzi, ha maradhat, lesz elegendő ereje a változásra.

Kérte a bíróságot, vegye figyelembe az elsőfokú határozat óta eltelt szorgalmi időszakban tapasztalható igyekezetét (amely azért amolyan „rá jellemző”-re sikeredett), továbbá azt, hogy a 30 óra túllépésében döntő tételként szereplő két órát (melynek hosszabb történetét a bírósággal részletesen ismertette, és ezt az osztályfőnökök is megerősítették) édesapja utólag igazolná (az édesapa írásban benyújtott kérését mellékelte).

A tárgyaláson résztvevő tanárok őszintének és hitelesnek értékelték a tanuló szóbeli kiegészítését, önelemzését. Yvette szerint pozitív változások voltak tapasztalhatók az egész tanévben, az elsőfokú határozat után is sokat változott (javult). Ugyanakkor nehéz helyzet alakult ki, mert a távozás lehetetlenné tenné a polis nevelési folyamat „lezárását”, a maradás pedig kétélű üzenetet hordozna a többi polis számára (tolerancia – meddig lehet elmenni, egyenlő mérce kérdése).

A kialakult pozitív emberi és munkakapcsolat a jelenlévő tanárokat egyöntetűen a tanuló melletti kiállásra indította.

A szülőbíró megjegyezte, hogy elfogadja ugyan FBT részéről az „érzelmi húrok penge-tését”, ugyanakkor nem hallgathatja el, hogy ezt mindenképpen gyengíti az a tény, hogy gyakorlatilag többször visszaélt a bizalommal, nem tartotta meg ígéreteit. Az eljátszott bizalom után hogyan lehet újabb bizalmat kérni? A bíróság megvizsgálta az igazolatlan mulasztások mértékét (az első fokon előírt szigorú számítási módot alkalmazva) és 30 óra 33 percnél találta. Az osztályfőnökök és a tanuló ezt megerősítették.

A bíróság a határozat meghozatala előtti mérlegeléskor a következőket állapította meg:

1. A szülő által benyújtott utólagos igazolás nem fogadható el, mert nem felel meg a Politechnikum mulasztások igazolásával kapcsolatos rendjének.
2. A tanuló összesen 30 óra 33 percet mulasztott igazolatlanul, ezért igazolatlan óráinak száma a tanév végén 30. (A jogszabály lehetővé teszi az igazolatlanul mulasztott percek igazolatlan órákra történő átváltását, de csak 45 percet lehet egész óráként elkönnyelni.)
3. Nem áll fenn az iskolából történő „automatikus kizárás” szükséges feltétele, ugyanis a jogszabály csak a 30 igazolatlan órát meghaladó esetekben írja ezt elő (a nem tanköteles korú tanulók esetében). Mivel az igazolatlan mulasztásokat tanóra egységekben kell nyilvántartani, ezért az „automatikus kizárás” legkorábban 31 igazolatlan óra elérése esetén lehetséges.
4. Az elsőfokú és a másodfokú tárgyalás minden információját egybevetve megállapítható, hogy fennáll az „iskolából való eltanácsolás” fegyelmi büntetés lehetősége, hiszen a nem tanköteles korú tanuló sorozatosan és súlyosan megszegte a polis együttélés szabályait, együttműködési szándéka csak szavakban élt, tettekre nem váltotta át azokat (a legutolsó időszak kivételével).

Határozat: A bíróság (a benyújtott kérelemre és a tárgyaláson elhangzottakra tekintettel) nem változtatja meg az elsőfokú határozatot.

Mivel az elsőfokú határozatban leírt, az automatikus kizáráshoz szükséges feltétel a tanév végéig nem következett be, ezért ezzel a döntéssel az Iskolabíróság lehetőséget biztosít arra, hogy a tanuló a Politechnikumban folytathassa a 12. évfolyamos tanulmányait.

A bíróság kötelezi őt arra, hogy a Poli nyilvánossága előtt (osztályidőn szóban, a **Ptiteráf** ban és

a Fórumon írásban) vállalja a bíróságon tett ígéreteit (nincs késés, nincs igazolatlan mulasztás). A szónak is és az írásnak is garanciát kell szolgáltatnia arra, hogy az ígérek meg-szegése csak „hitelvesztés” árán történhessen meg. A „megjelenés előtti” változatot az osztályfőnököknek kötelező bemutatnia és csak mindkettőjük írásban adott engedélye birtokában szabad megjelentetnie.

Indoklás: A fellebbezés tárgyalása során minden támogató vélemény és jó szándékú önelemzés ellenére is komolyan felvetődött az elsőfokú határozat olyan módosításának lehetősége, amely az „iskolából való eltanácsolás”-ra módosítaná az igazolatlan mulasztások miatti automatikus kizárást. Ezzel persze az az eset következett volna be, hogy az elsőfokú határozat (és a jogszabályok) nem eléggé pontos értelmezése miatt „enyhítésért” benyújtott fellebbezési kérelem lett volna a kizárási folyamat elindítója! Ez és a sajátos körülmények arra indították a bíróságot, hogy érvény-

ben tartsa az elsőfokú határozatot, amely paradox módon kedvezőbb a tanulóra nézve, mint az, amelyet a másodfokú bíróság kiszabhatna.

A bíróság a középiskolai tanulmányok folytatását lehetővé tette, de nem fogalmaz meg „szankciókat” a 12. tanévre. Úgy gondolja, hogy a Politechnikum nyilvánossága előtt vállalt ígéret hatékonyabb minden más szankciónál; az ígéret esetleges megszegése súlyos hitelvesztéssel járhat a megszögre nézve. A „nagykorúak világában” az adott szónak komoly súlya van, nem lehet következmények nélkül gyerekes meggondolatlanságnak, átmeneti gyengeségnek minősíteni az ígérek be nem tartását.

Budapest, 2006. augusztus 25.

Az Iskolabíróság nevében,

Dr. Marosvári Péter, tanárbíró

A Testkultúra Munkacsoport

PÁLYÁZAT-ot

hirdet a Tornaház délutáni sportcélú használati jogáért

- A pályázat célja: A tömegsport támogatása.
- A pályázat résztvevői: A Politechnikum iskolapolgárai (diákok, tanárok, dolgozók), egyének és csoportok.
- Pályázható helyek: A Tornaház összes szabad terme (nagyterem, "többcélú", kondi, kisterem) és az I. negyedre az udvari sportpálya ("ketrec"). A tanórák, a poli-kalendáriumban előre meghirdetett nagyobb sport és iskolai rendezvények, az időszakos házibajnokságok és a rendszeres gerinctorna foglalkozások elsőbbséget élveznek, lebonyolításuk alatt a nagyterem, a többcélú terem és a kisterem foglalt.
- Pályázható időszak(ok), nap(ok), időpont(ok): Általában a tanítási idő után, legkésőbb 17 óráig. A már biztosan foglalt időpontok: hétfő és szerda 14.30-15.15 (többcélú: gerinctorna), péntek 14.30-15.15 (kisterem, nagyterem, többcélú: 14. évf.).

Pályázni minimum egy negyedévre és maximum egy félévre lehet. Amennyiben egy adott „kört” a pályázat folyamán elnyert időponton túl is működtetni kívánnak a nyertes pályázók, akkor még az idő „lejárta” előtt hosszabbítási szándékukat újra jelezniük kell. Ekkor az eltelt időszakról szóló részletes beszámolót is mellékelni kell a kérelemhez.

- További tudnivalók: A nem megfelelően működő „körök” (rendszerrelenség, létszám hiánya – lanyhuló érdeklődés) „helye” megszűnik. Igény esetén egy „újabb” kap lehetőséget. Az idő előtt megszűnt szakkör résztvevői – felelősségük súlyának megfelelően – egy újabb pályázat esetében hátránnyal indulhatnak.
Minden saját hibából, gondatlanságból elkövetett károkozásért az igénybevevő(k) tartoznak felelősséggel.

A pályázat után (és addig), a szabadon birtokolható helyszíneken és időpontokban akinek kedve, ideje van, sportolhat.

A pályázat benyújtásának határideje: szeptember 20., szerda 14.30.

- A pályázat elbírálása: Határidő után hamarosan, de legkésőbb 5 munkanapon belül. Határidő után folyamatosan lehet pályázni, azonban már csak a 20-ig beérkezett pályázatok elbírálása után szabadon maradt helyekre, "érkezési" sorrendben. (A 20-ig benyújtott igények egyforma feltételekkel indulnak, a beadás napjától függetlenül.) Amennyiben egy helyre, azonos időpontra több pályázatot, akkor a munkacsoport igyekszik bölcs, mindenki számára megnyugtató döntést hozni.

Pályázati Űrlap igényelhető a Testkultúra-munkacsoport bármely tagjától.

Hát akkor sportra fel!

Politechnikum, 2006. szeptember 10.

Sportbaráti üdvözléssel a Testkultúra-munkacsoport.

Délutáni foglalkozások – 2006-2007

I. Szakkörök

Téma	Vezető	Időtartam	Időpont	Terem
Alkotókör	Bodonyi Éva	90 perc	Csütörtök 15.30-17:00	Műhely
Másik Színház	Majer Tibor	90 perc	Kedd 14.30-16.00	A25
Másik Színház	Majer Tibor	90 perc	Péntek 14.30-16.00	A25
KisMásik	Kárpáti István	180 perc	Vasárnap 13:00-16:00	A25
Rádiós szakkör	Csoncsi		Eseti	Stúdió
Videó	Csoncsi	210 perc	Hétfő (A hét) 15.00-18.00	Stúdió
Néző-képző	Csoncsi	210 perc	Hétfő (B hét) 15.00-18.00	A25
Pacsirtanyelv*	Fekete Ádám	60 perc	Péntek 14:30-15:30	A25 v.
Zöld kukac	Somogyi Ágota	30 perc	Kedd ebédszünet	Kata szalon
Helyesírás (7-8. évfolyam)	Hargitai Bea	45 perc	Csütörtök 14:30-15:15	A01
OSZTV-felkészítő közgazdaságtanból	Mihók Viktória	60 perc	Egyeztetés szerint	
Adok-kapok klub**	Czibor Erzsébet és Varga Anna	90 perc	Csütörtök 15.30-17.00	B13
Olvasókör***	Jakab Judit	90 perc	Kéthetente szerdán 14.30	Könyvtár
Gerinctorna	Gliba Viktória	2x45 perc	Hétfő 14:30-15:15; szerda 14:30-15:15	Többcélú

II. Önköltséges programok

Téma	Vezető	Időtartam	Időpont
Angol nyelvtanfolyam	Igény esetén keresünk tanárt	2x45 perc	Egyeztetés szerint; jelentkezési lapot Csicsitől kaptok
Francia nyelvtanfolyam			
Olasz nyelvtanfolyam)			
Német nyelvtanfolyam			
Spanyol nyelvtanfolyam			

* Kedves polisok!

Két programra szeretném felhívni a figyelmeteket. Mindkettő zenei témájú és mindkettő szakkör-szerű. Íme:

1. PACSIRTANYELV ASZPIKBAN – A PROGRESSZÍV ROCK 40 ÉVE címmel szakkört szeretnék indítani itt, a Politechnikumban.

Program: a fent említett műfaj történetét, legfontosabb, kevésbé fontos és szinte ismeretlen alkotóit és műveit ismerjük meg beszélgetős-zenehallgatós foglalkozásokon.

Résztvételi feltétel: a zene szeretete és némi nyitottság.

Időpont: péntek 14:30 – 15:30 (az első időpont ügyében keress meg)

Helyszín: a lehetőségektől függően A25 vagy B14

2. ROCKZENE A BEATLESTŐL NAPJAINKIG címmel rock-klub indul, melynek keretén belül a 60-as évektől kezdve áttekintésre kerülnek a rockzene fontos irányzatai, alkotói, művei, szintén beszélgetős-zenehallgatós foglalkozásokon.

Időpont: kéthetente kedden 19:00 – 21:00 (első foglalkozás: október 3.)

Helyszín: Újpesti Polgárcentrum, IV. ker. Árpád u. 66.

Fontos! Egy foglalkozás ára 500 Ft., fél évre előre kell venni bérletet (kb. 8 alkalom)

Köszönöm a figyelmet, és sok szeretettel várok mindenkit a foglalkozásokon:

Fekete Ádám

**** ADOK-KAPOK klub**

Egyszerűen és olcsón elkészíthető használati tárgyak (ékszerek, dobozok, képek, játékok...) gyártása csakis ajándékozás céljából – magunknak vagy másoknak. Mit jelent adni? Adni jobb vagy kapni? Hogyan jó adni? Tudunk-e elfogadni? (ismerkedés, beszélgetés, ötletek, csomagolás, újrahasznosítás, gyűjtögetés, esztétika)

Czibor Erzsébet és Varga Anna

***** HÉSZOK**

A Holt és Élő Szerzőket Olvasók Körét (HÉSZOK) tervezzük megalapítani.

A dolog lényege, hogy az előre eltervezett könyveket elolvassuk, és két-háromhetente – sütit majszolva, teát szürcsölgetve – beszélgetünk róluk. Szóval ez egy afféle olvasóklub lenne.

Persze elég képlékeny még minden, úgyhogy különféle igények szerint lehet rajta alakítgatni. Az alapítóülés szeptemberben 20-án lesz, de addig is gondolkodj azon, milyen műveket olvasnál el, vitatnál meg szívesen!

Mindenesetre itt egy lajstrom, valószínűleg ezeket a könyveket fogjuk először megbeszélni, de természetesen – a felmerülő kívánságok alapján – ez a lista is változhat.

HÉSZOK-tagok

A könyvlista:

- Jack Kerouac: Úton
- Lev Tolsztoj: Feltámadás
- Guy de Maupassant: Elbeszélések
- Hermann Hesse: Sziddhárta
- Jean Cocteau: Rettenetes gyerekek
- Truman Capote: Álom luxuskivitelben
- Mihail Solohov: A versenyló halála
- Bernard Malamud: Isteni kegyelem
- Emile Ajar: Elöttem az élet
- Bohumil Hrabal: Tükrök árulása
- Ingmar Bergman: Fanni és Alexander
- Szerb Antal: Utas és holdvilág
- Spiró György: Csirkefej (dráma)

Levelek a nomád táborból

Mindenki!

Jól vagytok STOP Most épp az ebédre várok STOP A tornacipőm tropa, kéne egy másik STOP Két percem van hátra STOP A levelet elolvassák és cenzúrázzák STOP De most inkább éheznek STOP

Üdv:

Eszter (Kelenffy)

Kedves Anya!

Ma van a tábor hetedik napja. Éppen szerelme-set játszunk, össze is jöttem egy gyönyörű lánnyal, kinek mosolya tündöklő, mint a Nepomuki forrás vize, ajka pedig telt, mint gyomrom a reggeli ti-

zenkét lekváros kenyér után.

Eddig öt csodálatos napot töltöttünk a táborban. Azóta szinte szünet nélkül hatalmas cseppekben hull ránk az égi áldás.

Semmiben nem szenvedek hiányt, minden tökéletes.

Kérlek, csütörtökön tedd ki aludni a tejet, hogy mire hazaérek, frissen várjon rám az otthon édes íze.

Ölel fiad:

Dávid

Hej Morsa!

Här är jättekul. Det regn som fan, och några gång lite sul. Jag har varit i kök, och kolla på natt att alt är bra. Jag sakna er (kanse:). Jag sakna SVERIGE också. Den läge ska sluta den tålvte. Jag vet inte riktigt att ni sak få den brev eller inte :D

Ha det så bra;

Björnkram:

Sprotni

Hello,

Itt a fiatalok. Kistolmácsról. Táborból.

Éppen rám kényszerítették a szervezők, hogy utolsó akaratomat megírjam nektek. A kenyérlopás miatt levágták a jobb kezemet, ezért elnézést kérek tőled, anyám, ha bal kezemmel írott levelem néhol olvashatatlan. Mint a levelemben valószínűleg mellékelve küldött ítéletből kiderül, halálbüntetésemet visszaeső parancsmegtagadásért kaptam. A golyó értékének megtérítése után feltehetően engem is újra fognak látni.

Amúgy jó volt itt. Csak néha esett az eső. Az emberek rendesek voltak velem, és egész jól szórakoztam.

Minden jót, szerető fiatalok:

Bálint

Kedves Mami és kedves Papi!

Kistolmácsról írok, a nomád táborból. Nagyon jól érzem magam. Az idő jó, sokat nevetek. Az Ági épp konyhás. Én az ebédet várom. A kaják finomak. Mindig jókat eszek. Az Áginak is ízlenek a kaják.

A programok viccesek. Sokat nevetek. Az Ági is szokott nevetni. Nemsokára otthon leszek. Az Ági is nemsokára otthon lesz.

Addig is üdvözöllek titeket innen,

Kistolmácsról. Az Ági konyhás.

Egyet se féljete, jó a társaság. Sokat nevetek.

Puszillak titeket, Dudut,

Alie-t és Dzsimkót is!

Üdv:

Titike

Hali Ősök!

Itt minden oké, a csoporttársaimmal is sikerült megtalálni a hangot, miután elszívtuk a békepipát. A szar idő miatt néha bedobunk egy kis gyorsat is, de mikor kisüt a nap, akkor muszáj lejjebb vinni a pörgést az erdőben található gombákkal. Eddig csak négy kis hetedikes halt meg, mert megettek egy almát, és az immunrendszerük felborult a hirtelen bevitt C-vitamin-mennyiség miatt. A kistolmácsi kupiban már előre köszönnek, de csak gumiban játszunk, ahogy megígértem neked, papa. Ha tudtok, küldjetelek lécci pénzt, mert az a másfél milla, amit a Gézu sikkasztott, eléggé fogy...
Nálatok mi a helyzet? Remélem, hamarosan találkozunk a beszélőn!
Puszi:

Horé

Tisztelt és kedves Édösanyám, Édösapám!

Iskolám hagyományos ifjúsági táborából tudatom önöket arról, hogy jól érzem magam, drága szüleim hiányában is tanáraink tetszéséért teszek, és úgy érzem, megfelelek elvárásaiknak.

Remélem, a családi házban a megszokott rendben folynak familiám ügyei, testvéreim továbbra is segítő kezet nyújtanak hőn szeretett szüleimnek. Ezúton üdvözlöm kedves bátyáimat és kívánok nekik szép nyarat. Táborhelyünket az utóbbi napokban eső áztatja, ezért kedvünk tündöklő madárröpte is alábbhagyott, de a táborvezetőnk (Csoncsi bácsi) azt mondta, hamarosan szebb napok köszöntenek ránk.

Köszönöm, drága szüleim, hogy eljöhettek ebbe a hagyományos ifjúsági táborba. Hamarosan hazamegyek és elmesélem itt szerzett élményeimet.
Csók!

Fiuk: András (Erdély)

Drága Idősanyám,

Nagy tisztelettel és mély hódolattal szalutálok neked innen, papíron keresztül. Midőn még zekéimet és dolmányaimat hánytam egybe az édes otthon falai közt, nos még akkor határoztam el, hogy csokibarnán térek haza. Sajnálattal vagyok kénytelen jelenteni, hogy tervem meghiúsulni látszik. Azom az esőben.

Alázattal:

Fiúgyermeked

Irodalmi házi verseny

Évek óta megjelenik a ban ez a különös házi dolgozat, amelyet ha megold valaki, és határidőre leadja a szerkesztőnek, jelest kap művészetismeretből. Vannak állandó beküldők – akik, remélem, idén is folytatják korábbi szokásukat –, de bízom benne, hogy mellettük újak is megjelennek a megfejtéseikkel. Játékra föl!

1. Az alábbi kérdések mindegyikének van valami magyar vonatkozása. (14 pont)

- James Joyce Ulysses című regényének főszereplője a magyar származású Leopold Bloom. Melyik városban született a regény szerint Bloom apja?
- Biberach, Izidóra, Gertudis – melyik mű szereplői?
- És hol találkozhatunk Demirhán és Deli Vid párviadalával?
- Ki készítette el az Alice csodaországban című regény – nyelvi leleményekben gazdag – magyar fordítását?
- Ki volt az a híres francia író, aki Napóleon seregével mint hadbiztos Magyarországon is járt?
- Melyik költőnk fordította magyarra a legnevesebb ókori görög komédiáíró, Arisztophanész vígjátékait?
- Mi a címe Jules Verne magyar vonatkozású regényének (amelynek filmváltozatában Bujtor István játszotta a főszerepet)?
- Kinek a fordításában vált Magyarországon népszerűvé a Micimackó, A.A. Milne világszerte ismert gyerekkönyve?
- Ki írt P. Howard álnéven regényeket?
- És kinek a fordítása Az Íliász és az Odüsszeia?
- Kinek melyik regényében szerepel Fatia Negra Fekete Arc)?
- Ki írt szépirodalmi művet Kis magyar pornográfia címmel?
- Melyik 20. sz-i magyar író színműveit játszották nagy sikerrel a New York-i Broadway-n is?
- Ki írt verset a magyar költők közül Vanitatum vanitasnak (Hiúságok hiúsága) címmel?

2. Jöjjön egy kis általános nyelvészet! (9 pont)

- Hogy hívták azt a lengyel orvost, aki 1887-ben megalkotta az eszperantó nyelvet?
- Ki volt az a török államférfi, akinek 1923-ban végrehajtott nyelvi reformjának következtében a török nyelv írása arabról latin betűs írásra változott, illetve kötelező lett a vezetéknev használata Törökországban?
- Melyik nyelv nem tartozik a finnugor nyelvcsaládhoz: mordvin, a kirgiz vagy a zürjén?
- Melyik nyelvnek rokona az Iránban beszélt perzsa nyelv: a németnek vagy az arabnak?
- Hol beszélik a mandzsu nyelvet?
- Melyik nyelvcsaládba tartozik

a román nyelv: a szláv, vagy az újlatin nyelvek körébe?

- g) Az angol mellett mi Pakisztán hivatalos nyelve?
- h) Mit nevezünk pidzsín-nyelvnek?
- i) Melyik a világon az anyanyelvként legbeszélt nyelv?

3. Végül lássunk egy kis ízelítőt a magyar tájnyelvből! (17 pont)

- a) Isszák vagy táncolják a tütüt?
- b) Kire mondják tréfásan, hogy hörcsögtermészetű?
- c) Miknek a készítésével foglalkozik a kádár?
- d) Mivel foglalkozik a bognár?
- e) Mivel foglalkozik a vincellér?
- f) Mivel foglalkozik a kubikos?
- g) Kondás vagy csordás vigyáz a szarvasmarhákra?
- h) Körülbelül milyen hosszú lehetett egy rőf anyag?
- i) Hol dolgozik a markotányos/nő?
- j) Hol dolgozik a kantinos/nő?
- k) Eszik vagy isszák a pityókát a tájnyelvi jelentése szerint?
- l) Mit jelent, hogy valaki orront valamit?
- m) Mire használják a mángorlót?
- n) Kiknek a régies elnevezése a regruta?
- o) Minek a népies elnevezése a recefice?
- p) Mi a régies elnevezése a lutri-cédula szelvényének? (A kifejezéssel találkozhattunk Móricz Légy jó mindhalálig c. regényében is.)
- q) Milyen népcsoport régies elnevezése a böszörmény?

LEADÁSI HATÁRIDŐ: 2006. október 2. hétfő

Az

ELŐSZOBA GALÉRIJA

2006. szeptember 15-től

a x|x. század
a j a m p r o j e k t m u n k á i
t ü k r é b e n

című kiállítását mutatja be.

Furcsa búcsú

„Valami Politechnikumba fogok felvételizni...” – áll a naplómban egy 2000. január hatodiki bejegyzésben.

Később el is mentem a felvételire, és még később jött egy levél, hogy felvettek, majd még egy, hogy mikor lesz a gólyatábor.

Magányosnak, elhagyatottnak éreztem magam a gólyatáborban. Ráadásul úgy jöttem át a Poliba, hogy itt másodszorra jártam a hetediket, ezért az első évben az járt a fejemben, hogy „te jó ég, ezek alattam járnának... de gáz!” A gólyatáborban is így álltam az osztálytársaimhoz, ezért minden poénjuk után úgy éreztem, rettenetes helyre kerültem. Néhány osztályidő után azonban úgy láttam, hogy akadnak emberekre emlékeztető megnyilvánulásaik is.

Az első napokban ismerkedtünk az épülettel: Dühöngő („háhá, itt biztos sok dilis van... háhá”), Ketrec („háhá, itt még dilisebbek”), Stúdió (kilencedik elejéig azt hittem, hogy az A épület első emeletén van), Kata szalonja (a Poli egyik elvarázsolt helyiségeként tartottam számon), Színházterem vagy A25 („Színházterme van a sulimnak?! Ezzel már lehet csajozni!”), tornaház („mennyi terem, és... na ne! Szauna?!”), tárnák (újabb misztikus nevű hely), kinti műhely (későbbi rossz emlékek kötnek oda, még visszatérek rá), Poliházi büfé (Zsuzsa és Zsolti a büfés, és Misivel mindig bent maradunk pizzázni, amíg egyszer túl későn megyünk haza, és meg nem vernek a streetboyok), mennyi lépcső, mennyi ötlet, mennyi ember, és milyen hatalmas mindenki!

Néhány vakmerő osztálytársam bátorkodott szünetekben focizni a ketrecben az óriási nyolcadikosokkal, és az órára mindig a csata élményeivel és kisebb sérülésekkel tértek vissza. Én nem voltam ilyen bátor, a folyosói sétákra is csak nagy nehezen vettem rá magam, a ketrecben focizás viszont már elérhetetlenül extrémnek tűnt.

Végül is minden rendben ment, kezdtem megszokni a reggeli utazást, megismerni a termeket, embereket. Elmentem Polimpiára, ahol a hatalmas tizenegyedikesek ellen 2-0-ra vezettünk fociban, de végül 3-2-re kikaptunk. Az osztályunk falába vertük a fejünket: úgy éreztük, most vesztettük el a vb-döntőt.

Már épp belerázódtam volna a Poliba, amikor egy szörnyű napon egy borzalmas fafaragás órán bele nem hallgattam a körülöttem farigcsálók beszélgetésébe. A szó a nyolcadikos úszásórákról folyt. Ekkor meghűlt bennem a vér. Utólag nem értem, miért reménykedtem benne, hogy pont nekünk marad el az úzás. Kétségbe voltam esve. „Jövőre úszunk, már alig várom, bár a pillangó anynyira nem megy jól” – csicseregte egy AnZsu-s lány. Nem volt erőm feldühödni és megmondani neki, hogy hova kívánom a pillangótempóit. Falféren farigcsáltam tovább a művem, de már nem arra figyeltem, hanem a képre, ami megjelent előttem. Magamat láttam, amint tizenhárom liter vízzel a tudómban kapálózok, a többiek sajnálkozóan nézik, ahogy Lóczi Edit (hetedikben ő volt a tesitanárunk) utánam veti magát. Úgy éreztem, hogy átvertek: nem volt benne a felvételizni írt levélben, hogy úsznom is kell majd.

Visszakozásnak helye nem volt, inkább megkértem egyik, akkor még vízilabdázó évfolyamtársamat (Tamási Petit), hogy záros határidőn belül tanítson meg biztonságosan úszni. Ez annyiban sikerült, hogy amikor eljött az idő, csak tizenkét liter víz lötyögött a tudómban.

Kilencedikben ez megismétlődött, de akkor már SzabLacot láttam magam mellett a szárazföldön, aki onnan lelkesített és néha feddett, hogy engedjem már el azt a pályaválasztó kötetet.

Elengedtem, és tizedikes lettem. Gátlásaimat részben levetkőztem, előítéleteimet kicsit megnyirbálta a Poli. Kezdem otthonosabbnak érezni az iskolát. Megtudtam, hogy hol van a Stúdió, és már mertem tegezni az ottani, nagy, szakállas figurát.

Nyakunkon voltak a Young-vásárok és az Erdei Iskola. Utóbbi nagyon tetszett. Rengeteget röhögtünk. Természetesen főleg a saját poénjainkon, de Barta Géza is megmutatta, mit tud („Géza, ihatunk a patakból?” – kérdeztük az egyik nagy túra végén. „Persze, nyugodtan, csak lehet, hogy pár száz méterrel feljebb egy szarvas rothadó tetemét mossa a víz...” – mondta Géza félvállról, de ez a tökéletes mondat legendává vált, ugyanúgy, ahogy Ránki Danira rászólt egy hegy tetején.

Csöndben élveztük volna a kilátást, de Dani képtelen volt befogni. Ekkor Géza megelégtelt: „Fogd már be a szádat, te röfögő disznó!”). Azóta is jókat mosolygunk ezeken – Dani is.

Jó volt a közérzetem. Bejött a Poli, ahogy lányokra szokás mondani, de az igaz szerelem nem tűnt reálisnak.

Már évek óta csábígtattak a barátaim a Nomád táborba, ami kívülállóként és fényképek alapján mazochista szórakozásnak tűnt. Tíz nap után mocskosan és bűdösen érkeztek meg a Déli pályaudvarra, és még énekeltek is egyet. Ennek általában szemtanúja voltam. Az éneklést mindig irigykedve figyeltem, próbáltam minél jobb érveket találni: „...azért igazam volt, hogy idén sem mentem”.

Tizedikben jött el az én időm. Egy életem egy halálom: jelentkeztem. A Poliban aludtunk, portyáztunk, megérkeztünk, és ott történt valami. Azóta sem tudom, mi, de már majdnem szerelmes voltam a Poliba. Elvárásolt a tábor, hogy mindennek megvan a helye, a menete, rendje. Fát vágunk, vizet hordunk, éneklünk, színészkedünk, eszünk és nevetünk. Aztán valamelyik este tábortűzet gyújtottunk. Azóta is ezek a tüzek a Polival való viszonyom fénypontjai (szó szerint is).

Osztályunkkal már-már hagyománnyá vált az osztálysínijátás. Az első darabok nem hagytak mély nyomokat bennem, de a kilencedikes repülő darab és annak előzményei... Pisti próbákat tolt végig. Többet volt a levegőben, mint a földön az állandó üvöltözés közben. Egy kamasz próbált összefogni egy osztálynyi kamaszt – és sikerült neki. Az előadás fergeteges volt, és először éreztem azt, hogy igazán jó ehhez az osztályhoz tartozni, amelyik aztán megtapsolja magát és Pistit még jobban, hisz ő rendezte.

Tizedikben újra. Pisti ismét rendezett: 3-1 a szerelem javára. Enyém volt az egyik főszerep. Jó érzés volt, de rettentően féltem, volt is egy nagy bakink, jól jöttünk ki belőle, és a finálé után hatalmas tapsot kaptunk. Azóta többször visszaneztem az osztály DVD-n, és a fejünket fogtuk, röhögtünk, szipogtunk, hogy milyen bénák voltunk, milyen hülyék és mennyire kicsik.

Tizenegyedikben Péter vállalta át a rendezést. Néhányan megírtuk a szöveget az elvont, belterjes humorunkat belesűrítve. Elkezdtünk próbálni. Sok késés és sértődés után ez is összeállt. Ezt is megtapsolták. Megint jól éreztem magam.

Amikor idejöttem, minden reggel gyomorgörcsöm volt, amit mára már teljesen megszoktam, és már szinte jólesik. Elmosolyodom magamon, hogy mégis mitől parázom? Hogy elkések? Ekkor eszembe jutnak azok az évfolyamtársaim, akik a harmadik óra felénél csipával a szemükben úgy nyitnak be az osztályba, mint egy hangulatos kávézóba, és bocsánatkérés nélkül álmos beszélgetésbe kezdenek padtársukkal. És még jobban elmosolyodom. Hascsikarás?! Szemérmes mosoly mellett kis, jogtalan büszkeség tölt el „fegyelmezettségem” miatt.

Sőt arra is büszke vagyok, hogy már meg merem fogni a metróban a magas kapaszkodót. Hetedikben féltem tőle, hogy nem érem el, és meg se próbáltam érte nyúlni. Aztán nyolcadik vége felé gondoltam egy nagyot, kinyújtottam a kezem, és azóta büszkén fogom a magast.

És most már itt a nyomasztó kérdés: mi lesz szeptemberben, amikor nem foghatom olyan biztonsággal a kapaszkodót, mint amilyen biztosan tudom, hogy negyed kilenckor megszólal a gong, nem látom reggel a kedves arcokat, nem puszilkodom az ismerős lányokkal, és nem szorítok kezét a fél iskolával? Nem várhatok már osztálykirándulást és TMT-t? Amikor már csak esetlen vendégként járok vissza a forgatagba, amiből kiestem, és soha nem válhatok úgy részévé, ahogy szeretnék.

Eszembe jutnak a párbeszéddek, amiket én folytattam visszajáró polisokkal. Áh, helló! Mi van veled? – kérdeztem. Megvagyok, kösz – válaszolták ilyenkor. És... egyetem, főiskola, meló? Hát most még főiskola, de halasztok... aztán... külföld, talán dolgozom... nyelvtanulás... És engem már nem is érdekelt, amit mond, az egy másik világ, ami engem nem érint: aha, hát akkor hajrá, én most megyek tesire, szia!

Vajon én is csak egy ilyen figura leszek, aki ott áll a főfolyosón zavart mosollyal az arcán és bármit megadna, hogy újra vizsgarendszert szidhasson, matekdolgozat miatt parázhasson, focifaktot várhasson, közben vágyakozva nézi a rohanó diáksereget: épp az ő teljesíthetetlen álmát játsszák hús-vér emberekként?

Mára véget ért a polis lét. Elbúcsúztunk – nem mindenkitől szépen. Nekem kellett volna adnom, mégis megint én kaptam. Van, akitől könyvet és könnyeket, van, akitől egy fuvart hazáig, van, akitől olyan szöveges értékelést, hogy könnybe lábadt a szemem, van, akiktől NOMÁD TÁBORT (csupa nagybetűvel!) és van, akitől azt, hogy végre megtanultam úszni – búcsúzóul (? , dehogyan búcsúzóul!).

Erdély András – Poly-p

* * *

Újra a Poliba járok!

Életem új fordulatot vett, hiszen visszatértem a Poliba. De immár nem mint diák, vagy mint titkársági dolgozó (mert az is voltam), vagy nem mint a BIVÁK (Budapesti Ifjúsági Vállalkozói Központ) munkatársa, hanem mint TANÁR.

Ez egy nagyon újszerű dolog az életemben, de hát ezt is ki kell próbálni – gondoltam én. (Meg kell mondani, nagyon élvezem.) Mind a légkör nagyon élvezetes, mind az új helyzet, mind pedig az okos kis polis gyerekek okítása. Meg kell ugyan harcolni bizonyos dolgokért, de hát az élet ilyen.

Nagyon szeretem ezt az iskolát, mert mint tudjuk: „Ez olyan, mint egy iskola, csak jobb.” Igaz, hogy folyamatosan változnak a dolgok, de ez az élet rendje. Változik az értékelési rendszer, az iskolai élet, és persze a diákok is...

Jó lenne, ha ezt a kis szösszenetet minden diák figyelmesen elolvasná és egy kicsit elgondolkodna a tettein, a viselkedésén. Jó lenne, ha kicsit jobban odafigyelhetnénk egymásra és főleg ti (polis diákok) néha megerőltetnétek magatokat. Tudom, hogy sokan járnak ebbe a suliba, de hát akkor is... Ez a négy, öt, hat, hét – ki tudja, kinek hány – év az életetek meghatározó élményeivel van tele. Próbáljatok meg egy kicsit jobban alkalmazkodni, túrni és elfogadni. Tudom, nem könnyű, hisz egy darabig én is itt nevelkedtem. Azt gondolom és tudom, hogy rengeteg hasznos dolgot tapasztalhattok meg és próbálhattok itt ki, amit most esetleg nem tartotok fontosnak, de az életben nagyon is fontos lehet. Higgyétek el, hogy én most nem erkölcsi prédikációt akarok nektek tartani, csak azt, hogy egy kicsit gondolkodjatok el. Nem mint informatika tanár szeretném ezt nektek sugallni, hanem mint embertársatok, hogy figyeljete jobban oda egymásra, és egy kicsit legyetek jobbak az órákon, a polis életben és amúgy is... Meg lesz ennek az eredménye a nagybetűs ÉLETben...

Nem folytatom a „nagy és fennkölt” írást, azt meghagyom másnak, mert én sem voltam mintagyerek, de jól fontolgátok meg, mit csináltok, mielőtt beülnétek órára.

Aki elolvasta és egy kicsit is elgondolkodott ezeken a dolgokon, annak nagyon köszönöm, aki meg nem, hát az magára vethet... (Akinek nem inge, az tényleg ne vegye magára.)

Baloo

Számviteli tréning a főiskolán

Továbbképzés. Augusztus vége van. Három nap tömény szakma. Három nap, három téma, három egyéniség. Sokan vagyunk. Mindenki azzal a vágygal érkezett, hogy itt valami újat tanulhat. Szépet, jót, szakmai szeretetet, lelkesedést, és elhivatottságot (ha eddig ennek híján volt).

A folyosón feszült csendben várakozunk. Persze hallhatatlan sustorgás folyik: Ki? Kivel? Hol? Hogyan? Miért? És Mikor? Aztán megérkezik az Ész, a Mester, a Vezető (hívhatnánk egyszerűen tanárnak is, de ez nem tükrözné az emelkedett hangulatot), betereli a csapatot a véget nem érő padosorok közé, és megkezdődik az első nap.

– Látom, szép számmal ülnek itt olyanok, akiket én juttattam ide... – dörzsölgeti elégedetten párnás kézfejét. Nem értem, miért ilyen vidám, megúszhatta volna ő is, mi is...

Dől belőle a szó, és ráadásul értem a szavait. Ezen annyira megdöbbenek, hogy percekig nem tudok monológja tartalmára koncentrálni. Mikor végre magamhoz térek, és odafigyelek a mondanóra, a középkorú nő elrikkantja magát:

– Ne rágja a körmét, fiatalember! – mögöttem egy súlyos valami döndül a padon.

A tanárnő nem elégszik meg ennyivel. Ha már kisiskolásra igazítottuk a színvonalat, legalább fejezzük is be.

– Különben úgy fog kinézni, mint az enyém! – mutatja fel saját ujjait, majd elszégyelli magát.

A nevelő célzásokat sem lehet túlzásba vinni... főleg, ha a hallgatók húsz év felett járnak. Zavarát sikoltó kacagással próbálja leplezni:

– Bár az enyéme a raftingoláskor törtek le – legyint, majd gyorsan háta mögé bújtatja a megalázott testrészt.

Hogy még inkább elterelje a figyelmünket az előbbi incidensről (na és az eredeti témáról), vad élménybeszámolóba kezd.

– Gyerekek! Nektek is ki kell próbálnotok! Hát ez valami csodás! Fúj a szél, dobál a csónak, és fröcsköl, mint az örült. Persze aggódtam a ruhám miatt... az első öt percre, mikor beborultam. Utána már tök mindegy volt! Az egyetlen problémát az jelentette, hogy nem tudsz visszamászni a csónakba.

Mi az, hogy nem tudok? – horkantam fel némán. – Micsoda feltételezés?

– Aztán jött egy icipici ember, és az dobálgatott minket. Engem is! Az én nyolcvan kilométerrel!

Legalább önkritikája van – gondoltam.

Ezután egész hamar visszatérünk ott üldögélsünk okára, és rá kell jönnöm, hogy mondanóját is elő tudja adni olyan színesen, mint az apró történeteket. Néhány röpke, már-már pihentető anekdota után befejeződik a nap, és mi távozhatunk.

– Amire nem maradt idő, nem biztos, hogy maguktól tudni fogják, de senki sem tökéletes. Szóval ne aggódjanak. Bár ha van kedvük, én szívesen folytatom egy kis túlórán. A férjem szerint imádom a saját hangomat, és órákig el is tudom hallgatni... – szól még utánunk az oktató, de a mondat befejezését sajnos nem hallom, mert menekülőre fogom a figurát.

A következő délelőtt a társaság ugyanaz, ám a tudatlanságot és kérdezősködések sztorizgatás, történetmesélés és kuncogás váltja fel. A mai tanárra tegnap a másik csoport 2,5 órát várt... És én pont most nem hoztam túlélő felszerelést! – rémülök halálra csendesen, elkezdem számba venni a vagyontárgyait, amiket szeretteimre hagyhatok, és teendőimet, amiket már sohasem fogok elvégezni.

Ám mégiscsak szerencsés csillagzat alatt születtem, mert a kódorgó úr a tíz perces várakoztatást elégségesnek ítélte, és már itt is üdvözölhetjük körünkben. Látszik rajta, rém büszke a pontosságára. Mi is büszkéek vagyunk rá. Főleg miután felismerjük, mert zavart tekintete és külleme alapján inkább hasonlít egy szerencsétlenre, egy számtalanszor bukott diákra, mint mentorunkra. Én egy földig érő szakállas aggasztóként vártam, aki előlről-hátulról, oda-vissza ismeri a szakma összes csínját-bínját, és hajlandó is megosztani velem... De micsoda feltételezés ez, kisasszony? Milyen előítéletek? – szégyellem össze magam menten, de el is felejttem, mikor meghallom az úriember legelső felénk intézett flegma mondatát.

– Ma tovább maradunk, mert erre a témára nem elég ennyi idő – kezdi, majd az elszörnyedt

arcok láttán bizalmasan közelebb hajol –, higgyenek nekem, tegnap is kevés volt. – Nem fogom túlélni, most már biztos... – És még valami, remélem, aki a tavaszi tréningre jelentkezett, az nincs most itt! – szigorodik meg a hangja a körülbelül 28 éves pasinak, aki úgy néz ki, úgy is viselkedik, mintha egy partyról érkezett volna. Nem is áll jól neki ez a megfeszített arcberendezés. – Aki tavasszal járt hozzám, annak nem szabad itt lennie!

Miért? Meguntad a számládra érkező 10 ezreseket?

– Na mindegy – lazít a csávó –, az élet nem arról szól, hogy sikerüljön minden célod, amit kitűztél. Nem sikerül, nem sikerül. Nem szabad vele foglalkozni.

Mi ez a hirtelen váltás kökeményből csontlázába? És hogyan számolok el a világnak, ha már a céljaimat sem sikerül elérnem?

– Persze, a környezet sokat vár tőletek – Naná, okos fiú! –, meg tőlem is – szegény fiú!–. De kezdjünk is bele a mai témába!

Belekezdünk. Érdekes. Sőt kifejezetten érdekfeszítő. Miért nem hallottam én ezekről korábban?

Mire kezdek belemerülni, kezdek fellelkesülni, a tanár elunja.

– És ezt már elmondtam tegnap is, és még délután is ezt fogom szajkózni... azt hiszem, a zárt osztályon találkozunk legközelebb – siránkozik.

Ahogy körbepillantok, rá kell jönnöm, igaza van, mindannyian odakerülünk (előbb-utóbb). Ennyit a szakma szeretetéről.

– És maguknak meg hallgatniuk kell, meg megjegyezni... igazán sajnálom Önöket emiatt – nagy csokoládébarna szemeiben könnycseppet vélek felfedezni, de lehet, hogy csak képzeletem zavar meg ismét.

Bár talán vissza is szívta őket azon nyomban, megélhetését óvva, mert azonnal kitörő erejű védőbeszédbe kezd.

– De persze én vagyok tévúton, én nem találok a helyem... attól még maguknak lehet ez egy csodás szakma, egy szerelem. Attól még... – magába fojtja a szót. Vagy nem szeret hazudni, vagy rájött, milyen felesleges és rossz irányba tereli a magyarázkodás az előadását.

Újra felhangzanak az utált hivatás frázisai egy-egy cinikus megjegyzéssel körülölelve, valamint néhány „mindjárt befejezzük” „már

csak néhány feladat, és vége” töltelékmondat. Nem tudom eldönteni, hogy nekünk van szükségünk pihenésre, vagy neki... az arcát fürkészve inkább neki. Mert mi csupán „műkedvelőként” tartózkodunk a teremben.

Ahogy minden jónak, a rossznak is vége szakad egyszer, fogalmazom meg, míg hazafelé sétálok.

És beköszönt a harmadik nap!

A menetrendet már szinte rituáléként ismételjük meg: folyosón ácsorgás, beszélgetés, szendvicsrágcsálás, várakozás. Ez az utolsó nap, és vége ennek az egésznek. Még nem tudom eldönteni, hogy szomorú vagyok emiatt, vagy inkább örülök, de egy biztos, hihetetlen gyorsasággal telik az idő. A tér lassan kiürül, és a mi professzorunk még sehol sincs. Mivel hosszú magyarázatok és nehéz feladatok várnak ránk, nem nagyon hiányoljuk a hölgyet. Ám ő megérkezik könnyörtelenül, némán, a késést észre sem véve terelget be minket a helyiségbe. Bár ez a nő a legfiatalabb, legcsinosabb a három nap alatt, érzelmek mégsem tükröződnek arcán, mégsem mosolyodik el, gondolatai valahol az átadandó lecke, a szakma fortélyai körül járnak, bár ránk néz, mégsem lát minket. Aztán belevágunk. Feladatok halmát oldjuk meg, utasításokat oszt, szöveget olvas, magyaráz, levegővétel nélkül.

Borzalmas – gondolom. Kapkodom a fejem, figyelem a többieket, kapkodom a szemem a feladatlap sorai között, és próbálom megérteni, amit rám zúdít, de nem vagyok benne biztos, hogy sikerül. Úgy látszik, ez a nap teljes tudatlanságban telik majd. Pedig ez a legnehezebb téma. Hát nem mehet minden tökéletesen...

A sietség, a kapkodás, a feszült csend az első szakasz végéig tart.

– Most pedig kérdezzenek! – utasít keményen a tanárnő minket. Mindenki hallgat. – Na, kérem, kérdezzenek! Mindent értenek? Az nem lehet! – tényleg nem.

– A magyarázatának köszönhetően minden tiszta – hallom hátulról valakitől. A dicséret meglepi a fiatal nőt, de látszik, jólesik neki.

– Valóban nincs kérdésük?

– Most nincs – hangzik szinte egybehangzóan a teremben. A tömeg mosolyog. A nő is elmosolyodik.

– Rendben van, fiatalok, akkor nézzünk egy másikat! – és egy nehezebb akadályt gördít elénk látszólag, ám ez sokkal szórakoztatóbb, sokkal könnyebb, hiszen derű és napsütés lengi be a teret.

Repül az idő, majd újabb szakasz után lehetőséget kapunk a kérdésfeltevésre, ám mi újra hallgatunk. A nő kikel magából.

– Ne csinálják ezt velem! Olyan gyorsan haladunk, mint egy életerős gepárd, és maguk mindent értenek? Az előző csoportokkal ilyenkor még a felét sem végeztük el a feladatainknak. Ha így haladunk, új témákat kell hoznom a főépületből. Ezért inkább azt javasolom, kérdezzenek! – kérdés nincs, az előadás tovább zubog.

Mikor a végére érünk a tervezett programnak, a tanárnő végignéz rajtunk, és elmosolyodik, majd simogató hangon leteszi a kezében tartott krétát:

– Mondanám én, hogy így a vége felé tisztázzuk, ami nem stimmel Önöknél, magyarul,

hogyan kérdezzenek bátran, de biztos nem fognak, mert sosem szoktak!

Most jól megréféalom – jut eszembe hirtelen. Ez a szófukarság még bajt hozhat a csapatunkra. És talán neki sem esne jól. Így hát felteszek egy nem túl magasröptű, de rendkívül érdekfeszítő kérdést, amit hamar meg is válaszol, majd neki-készül, hogy – kérdések hiányában – nézzen minket az elkövetkezendő fél órában. Megesik rajta a szívünk, és arra lesz figyelmes, hogy záporoznak hozzá a kérdések.

Szinte tobzódik, arca kipirul, szeme csillog, és válaszol, válaszol, magyaráz. Az áradat végén elégedetten közli, hogy mégsem szabadulhattunk előbb. Elköszön, sok szerencsét kíván, és szép délutánt. Mi pedig örömmel konstatáljuk, hogy véget ért ez a háromnapos tömény szakma.

Kékesi Ági

Ha merész vagy és elment az eszed...

1. verzió – szakértőknek

Diane! Emlékeztess, hogy nézzünk utána, hol lehet beszerezni beszélő madarat.

Ez a legjobb meggyes pite, amit életemben ettem.

...és mindig szól a zene...

2. verzió – a bizonytalanoknak

30 részes misztikus-bűnügyi sorozat a hírhedten örült David Lynch rendezésében. Egy fiatal nő gyilkosát keresi Cooper ügynök, találkozik természetfeletti és természetellenes emberekkel és jelenségekkel, a néző sem ért semmit.

3. verzió – annak, aki még mindig nem érti

TWIN PEAKS maraton

(hogyan mi az, hogy TWIN PEAKS? Lásd a 2. verziót!)

2006. október 21. 9:30-tól október 22. 20:00-ig
(ez szombat-vasárnap, utána október 23., hétfő munkaszüneti nap)

Program: a teljes sorozat és a film (Tűz, jöjj velem!) megtekintése, közben kb. 8-10 óra pihenőidő ésszerűen elosztva.

Feltételek:

1. A műsor megtekintése korhatárhoz kötött (16 év!!!)
2. Ha ennél ifjabb vagy, keresd meg a szervezőket (ld. alább)!
3. Ha betöltötted a 16. életévedet, keresd meg a szervezőket (ld. alább)!
4. Ha nem akarsz részt venni a programon, még nincs késő megkeresni a szervezőket (lásd alább)!
5. Hálóságot, kispárnát, két napi hideg élelmet, idegnyugtatót, boxzságot mindenképp hozz magaddal!

Ha azok közé tartozol, akik nem ismerik a TWIN PEAKS-et, de David Lynch valamely munkája már megváltoztatta az életét (pl. Radírfej, Elefántember, Dűne, Veszett a világ, Lost Highway, Straight Story, Mulholland Drive), itt a helyed!

Sok szeretettel várja bármilyen jelentéstartalmú jelentkezésedet a két szervező:

Preisznér Cooper Ádám és Fekete Bob Miklós

Bombariadó call-center

Üdvözljük! Ön a Közgazdasági Politechnikumot hívta. Válasszon a következő menüpontok közül: beiratkozás 1-es gomb, kiiratkozás 2-es gomb, jegylekérdezés 3-as gomb, órakedvezmények 4-es gomb, tanárverés 5-ös gomb, bombariadó 6-os gomb...

Bombariadó. Kérjük, válasszon a következő menüpontok közül: Egyszerű bombariadó 1-es gomb, Bombariadó terrorfenyegetéssel 2-es gomb, Atombomba-riadó 3-as gomb, Egyéb fenyegetések: iskolafenntartó, politikai kapcsolatok 4-es gomb.

Egyszerű bombariadó. Kérjük, válasszon a következő menüpontok közül: Bombariadó a hetedik osztályban 1-es gomb, Bombariadó angolórán 2-es gomb, Bombariadó érettségien 3-as gomb.

Bombariadó érettségien. Kérjük, válasszon a következő menüpontok közül: Bombariadó magyar érettségien 1-es gomb, Bombariadó matematika érettségien 2-es gomb, Bombariadó egyéb tantárgyak esetén 3-as gomb.

Bombariadó matematika érettségien. Kérjük, válasszon a következő menüpontok közül. Bombariadó dolgozatírás előtt 1-es gomb, Bombariadó a tételek kiosztása után 2-es gomb, Bombariadó a dolgozat beadásakor 3-as gomb.

Bombariadó a tételek kiosztása után. Sajnos ez a funkció nem működik. Visszatérés a fő menüponthoz 1-es gomb, Ügyintézőnk 2-es gomb.

Sajnos ügyintézőnket nem tudjuk kapcsolni, mert érettségiztet. Visszatérés a fő menüponthoz 1-es gomb, Anyázás 2-es gomb, Nagyon durva 3-as gomb, Visszaanyázás 4-es gomb.

Anyázás menüpont. Véleményét rögzítettük. Köszönjük szépen. Kérjük, hogy máskor is vegye igénybe emeltdíjas szolgáltatásunkat! Viszonthallásra.

Balázs Géza

(A szabadalmat a Tetten ért szavak szerzői joga védi.)

Aranyképek informatikából

Kérdés: Mit kell tenned, ha arra gyanakszol, hogy valaki használja az azonosítót?

Válaszok:

- Szólni kell valamilyen üzemeltetőnek?
- Megmondod az informatikát tanító tanárodnak és új azonosítót csináltatsz vele.
- Szólni kell ez esetben a tanárnak/rendszergazdának, minél előbb megváltoztatni a tanár segítségével a jelszót ez esetben.
- Megváltoztatni és szólni az infó kuckóban valakinek
- Azonnal szólni kell az operátoroknak és ők megváltoztatják

Kérdés: Kinek van joga a hálózati azonosítót elvenni?

- Az informatika pedagógusnak, az iskolabírósnak, a koordinációs rendszer vezetőjének.

Kérdés: Mit jelent elektronikus levelezésben a csupa nagybetűs írás?

- Hangsúlyos mondat

Kérdés: Mit tudsz elmondani az ékezetes betűk használatával kapcsolatosan (elektronikus levelezésben)?

- Azt, hogy ha úgy írjuk le a szót, akkor számokat írhat a gép, ezért nem érdemes
- Nem ajánlatos ékezet nélkül írni, mert akkor a melletted ülő könnyen kitalálhatja, amit írsz.
- Meg kell mondani annak, akinek írok, hogy ékezet nélkül fogok írni.

Aranyképek

Szűz, száraz leírása az összletnek

– avagy a végső előterjesztés finom hangolása –

*(A tavalyi huhogásokon elhangzottak öszveszerkesztése
az Írnokhangya – alias Gallai Sophie – által)*

No, ha valamennyien itt vagyunk, csak néhányan hiányoznak, akkor mindössze csak azt szeretném tudni, hogy aki itt van, az miért nincs itt? Szeretettel köszöntöm egyébiránt magunkon kívül Zolit is! Felhívom viszont a figyelmeteket, hogy intenzíven kell levegőt vennünk 5-ig. S miközben télvíz ideje dül kinn, a technika melegszik, Lajosunk pedig kattintgat, mint az állat. Nosza, segítsetek, hogy mit nyom! Na, elő a farbával, lássuk a látványt! Ha nem vagyok indiszkrét, látja mindenki, amit lát? Odassatok, az új épületszárny terve, az, amelyik a globálisat próbálja beszintezni. Micsoda zugok-zegek! Szerencsére a Fáy utcai sportcsarnok habjával együtt sem került sör jogi útra. Én csupán egyet szeretnék: legyen normális kiskapu, mert különben a kiskapuk elindulnak. Nem tudom, miért nem lehet lenyelni a kiskaput. Ó, ez nem zárna ki, hogy nyitott szívvel, tárt kapukkal fogadjam az evidenciáidat. Csak tessék, szóban ide lehet jönni! Igen, ezek viszonylag értelmes szavak, ám kilóra nem lemérhetőek. De arra talán jók, hogy súlyukkal a jó terheket letöröljük. És akkor ömlik, hogy ne mondjam, zúdulgat a pénzmag.

Tévedés ne essék, nem úgy vagyok én pénzéhes, mint Lajos, aki még a haját is levágta előttünk, ebből is kitetszik, hogy a Koordinációs Bizottmány főkormányzó szerv, s a Politechnikum képességtételének felelősségével dolgozik. Habár a mi fejünk, az egy tizenöt éves történet, no de az alapítók mindegyek. Mindig valamilyen formában voltak itt, akkor is, amikor nem. Óriásit nyomnak a serpenyőben, s amikor a serpenyő átalakul, akkor sem dől össze az ég és föld. Habár, ha jól meggondolom, Márta patróna, valamint Panni még előnnyel járhat. Hát azt tudjátok, hogy Márta is és Panni is önkéntes legény? És kettő-kettő arányban ellepték a termet. Persze, ha jól meggondolom, tulajdonképpen három ez a kettő. Ha van még beszálló, jelezze! Hétfőn van a csatlakozás időpontja. Szóval (ez mindig így van, ha sokáig beszélek, eszembe jut, mit akarok mondani) ha valaki nem lát kiutat, mert egyik esetben a frontra megy, a másik esetben öt évet öregszik, akkor Márta igenis nagyon nagy mértékben hozzáférhető. Életét és vérét a Politechnikumért, de mégiscsak ha a vérre kerül a sor, akkor inkább nem. Megy ez a felelősségrakás, aki másnap vermet ás...

Mit is akartam mondani? Ja, legintenzívebb reményeim szerint mindenki fakkilag megkapta az előterjesztéseket. Láthatjátok, olvashatjátok, jól megmutattuk a mellszélességünket, így hát a teljes mellszélességet tapasztalhatjátok magatok előtt. Tehátlan van egy szakmai és egy diktatórikus javaslat – Ádám, javíts és törj meg, ha nem így volt. Külső szemmel olvasva a két szöveg szembe-megy egymással (ezt jól visszakuszáltuk), a kompromisszumos javaslatnak viszont az a lényege, hogy tényleg egy kompromisszum. Jó, jó, írjuk be, hogy lássuk, hogy vélhetőleg, hogy Lajos saját pillanatnyi helyzetébe beleírt mondat elodázza-e a döntést. Ha mégiscsak olyan lap van a kezünkben, amit érdemben el lehet veszteni, akkor ne vessződjünk három körben. A kétkörösségben különben is majdnem annyira feltétlenül benne az emésztés, a lépcsőházi gondolkodás.

Igen? Tehát nem. Yvette, Tibor volt a halvány sorrend, Ildikót titkosítás szempontjából külön kell helyezni. Csicsi csicsereg, Éva, a bizottság nem felkent, de lelki és testi vezetője hátrahökken. Na mi van? Élharcolunk, élharcolunk? Csigát meg „leanyázzuk”? Csigá-Anyá. Hmm. Ez aztán a szeretet 100 %-a felé hajló harmónia! Aurél ehhez képest nem kismiska, hanem pedagógiai gyalogbéka. Tessék, Szablac már hörög, lángol a feje, meg a haja helye. Még szerencse, hogy Viki annyira az én szívemből és az eszemből szólt, Lajosnak meg Márta szavai dobogtak a szívéből. Halványan jelentkezett is, megnyomjuk a hasát, mint a maciét, és a maci felbúg: két dolgot mond, nem hozzászólásként, emberként, aztán maga után azt mondja, hogy legyünk rövidek. Végre megértett valamit. Jól gondolja magában, belül van hát magán, s közben Kata szemeit érzi a hátán. Volt egy megvilágoso-

dása, és ez még mindig megvan. De azért próbált egyeztetni magával, példaképe Ibolya, aki többnyire csak magával egyeztet, és ettől normálisan kiborul. Az ő feladata egyébként az elnökgondozás. No hiszen, ő nagy számokban tud tanítani – pl. három –, mert matematikus, de mindhiába van résen, mert Lajos dafke hasszámot mond.

Úgysem tudjuk most eldönteni, hogy ők ketten mit akarnak, nem tudjuk, hát szavazgatunk, jobban mondva túlesünk rajta egy szavazantyúval, vagyis zárójelesen döntjük el. Eredmény: iszonyú sok. Ibolya, miért tartózkodsz? Ettől? – kérdi ő. Amúgy szavazhatna lelkiileg. Nem, nem azt mondom, Ibolya, amire gondolsz. A magam részéről én az egészet támogatom azokkal a kiegészítésekkel, amit vagy megszavazott a Huhogás, vagy nem.

Más. Kérlek benneteket, a felvételin valaki legyen ott! Várjatok, hogy is szokott lenni? A gyermek hatod-nyolcad magával játszik a felvételin. Én nem tudom, lehet-e ennyi gyereket értelmesen látni... Nem fogjuk őket kökeményen felismerni, pedig jelenleg is mi valamilyen mértékben veszünk föl gyerekeket. Bajság, bajság. Sebaj, jön a nulladév: stabil, fizető közönség vagy inkább null kilométeres mocsár-évfolyam? Ez a ló másik oldala, tehát valahol van egy ló, amire fel lehet ülni. Ugye-ugye?

És akkor még nem is említettem a lurkók tápanyagbeviteli kilengéseit. Ha a büfé nem is annyira hm, akkor az látszik, hogy... nem vinném be a gyerekeket ilyen salátaként a modulrendszerbe. Bár jegyzem meg, meg kell próbálni egy aknamunkával a gyerekeket rábírní a folyamatos munkára. Ez amolyan iskolaság. Ahogy a drog per órai működés szembeszökő képlete. A gyerek magatartás-zavarkodik, erre kap egy objektív nyuszt, ezt Ibolya a keresztes dologba beleírja. A jegyek mennek előre, a napló ugyanis nagy. Benne van a fő rákfene elásva, és a negyedéves csúcsra járatás ennek a rákfenének az egyik oka. Motiváljuk, hívjuk, körbetáncoljuk a gyereket, tingli-tangli vizsgával kecsgetjük, mégis, minden erőfeszítésünk dacára nagy tömegű gyerek szeretne lebukni, mert azt hiszi, nyáron megtehetségesedik matematikából. Persze ami azt illeti, mi is eléggé kamikaze módon javítunk dolgozatot negyedzárás előtt. Nincs más hátra, meg kell tekerni az agyakat. Ezt hallván Lulu a light-ot máris hardra váltja – hiába, akinek vámpír az osztályfőnöke, az megszívta. Bár az sem megoldás, ha teljesen megtiltjuk a gyerekeket. Aztán majd frekventált időszakban hiányozni fognak. Hohó! Új feladat ködlik elő: az egyes gyerek érzékeny hiányzásának végiggondolása. Bezzeg a szülő egynapos hiányzását, konferencia ide vagy oda, azt most nem vesszük elő, mi? Pedig a konferencia azért jó, mert nem elsüllyeszt, nem szomorít, hanem megacéloz, mert feladat van. Ezt értem, és ettől nem tántorítasz el. Nem igaz, nem vagyok diktátor... ilyen szempontból! Ha valami nem tetszik, előterjengésedet küldd át a kukacomra! Cím: szilárd kukac, poli.hu. És akkor mindenki átkukacol, így kukacoskodunk mi. Vagy inkább összedugjátok a kukacokat? Remélem, így kielégítő lesz! Pedig amikor nagyon nagy testületekben ülünk együtt, minduntalan kielégítetlenek maradunk. Én amondó vagyok: használjátok viszont egymást. Példának okáért Lajos Csicsit, aki tett egy ilyen izét, kibontja magának. Ő, aki a tanár kezébe nagyon sok mindent belehelyezne, még a közkeletűen oldallécnek nevezett kéjlécet is, azt látja, hogy üres a tenyere.

Ha üres, akkor üres, érted? Tudom, tudom, Lajos azért becsúszott a folyamatba, a luknak a kétharmadát minduntalan betömi. Hát hiszen személyes sikamlósságokat is az ember bevállal. Most azonban már kivenné, de szerinte maradhat. Így megyünk szét mi. Merthogy az érzetben van a különbség. Hogy is mondta Yvette-ke? Az élet végtelenül gennyes.

Ki a legjobb?

2006. október 2-án, hétfőn fél 3-kor **helyesírási versenyt** szervezünk minden iskolapolgárnak az A/22-ben.

A jelentkezők szeptember 27-ig szóljanak a szaktanárunknak vagy a könyvtárosnak nevezési szándékukról.

A fényképeket BENKÓ TOMI, BENKŐ MARGITA, CSONCSI, DEÁK ZSÓFI, FÁBIÁN PÉTER, FÁTH ÁDÁM, IGÁZ ESZTER, MOLNÁR BÁLINT, PÁLOS PÉTER, SALLAI ESZTER, SZABÓ DOMI KÉSZÍTETTÉK A NOMÁD TÁBORBAN.

A tartalomból

Tavalyi sikerek.....	2
Idei felelősök.....	3
Gólyák.....	4
IB-határozatok.....	5
Sportpályázat.....	11
Szakkörök.....	12
Nomád tábori levelek.....	14
Irodalmi házi verseny.....	16
Erdély András búcsúja.....	18
Baloo újra a Poliban.....	20
Kékesi Ági tréningezik.....	21
Bob Cooper.....	24
Bombariadó.....	25
Aranyköpések.....	25

